

Струс. Поле закрутилося тюрбаном
І — до ноги — структури апатичні.
Усе, що доти — виважене й точне, —
На скрині дно, — на ній сидять бабуні

Із присмерку, із гною і ебену,
І — ні шпарини — в збочення чи втечу. —
Ядро буття — пришвидшену летючість, —
Долоню, що — й крізь ночі горобині. —

Головоногі дмухають в козиці,
Аби — на пил — процес механізацій
І — хоч на мить — у вічність контрамарку.

І кожен — на свою — єдину мірку —
Молотить прірву, що над ним тяжить. —
Для пітьми — й дух — бандитський ватажок.